

dowych, międzyrządowych lub zawartych przez ministrów obrony zainteresowanych państw.

§ 2. 1. Obywatele państw obcych mogą odbywać w wyższych szkołach wojskowych:

- 1) studia wyższe i wyższe studia zawodowe,
- 2) studia doktoranckie,
- 3) studia podyplomowe.

2. Komendanci wyższych szkół wojskowych określają programy studiów, o których mowa w ust. 1.

§ 3. Ilekroć w rozporządzeniu mówi się o studiach bez bliższego określenia, należy przez to rozumieć studia wyższe, wyższe studia zawodowe, studia doktoranckie oraz studia podyplomowe.

§ 4. Na studia wyższe i wyższe studia zawodowe mogą być przyjmowane osoby, które:

- 1) legitymują się świadectwem uprawniającym do podjęcia studiów w państwie wysyłającym, odpowiadającym analogicznym świadectwom polskim,
- 2) wykazują się dobrym stanem zdrowia, udokumentowanym świadectwem zdrowia, stwierdzającym możliwość podjęcia studiów w wyższej szkole wojskowej,
- 3) ukończą kurs przygotowawczy w wyższych szkołach wojskowych wyznaczonych przez Ministra Obrony Narodowej albo uzyskają potwierdzenie tych szkół lub wyższej szkoły wojskowej przyjmującej, że ich przygotowanie oraz stopień znajomości języka polskiego pozwalają na podjęcie studiów.

§ 5. Na studia doktoranckie i studia podyplomowe mogą być przyjmowane osoby, które posiadają dyplomy ukończenia studiów wyższych.

§ 6. Opłaty za odbywanie studiów, zakwaterowanie, wyżywienie, opiekę medyczną i inne należności związane z pobieraniem nauki ponosi państwo wysyłające swojego obywatela do Polski, jeżeli stosowna umowa (konwencja, porozumienie) nie stanowi inaczej.

§ 7. Koszty przejazdu osoby z państwa, w którym podejmuje naukę mieszka, do Polski i z powrotem, jak również koszty ewentualnego wyjazdu z Polski w okresie odbywania studiów ponoszą te osoby lub właściwe instytucje kraju wysyłającego.

§ 8. W okresie odbywania studiów przełożonymi osób określonych w § 1 jest attaché wojskowy (obrony) państwa wysyłającego oraz komendant wyższej szkoły wojskowej, jeżeli stosowna umowa (konwencja, porozumienie) nie stanowi inaczej.

§ 9. W przypadku rażącego naruszenia przez obywateli państw obcych odbywających studia dyscypliny lub polskiego porządku prawnego, w wyniku czego dalszy ich pobyt w Rzeczypospolitej Polskiej stałby się niepożądany, komendant wyższej szkoły wojskowej zwraca się za pośrednictwem Szefa Departamentu Kadr do attaché wojskowego (obrony) państwa wysyłającego o podjęcie stosownych decyzji.

§ 10. Właściwe organy państwa wysyłającego osoby, o których mowa w § 1, po wcześniejszym uzgodnieniu z komendantem wyższej szkoły wojskowej, mają prawo przeprowadzenia w określonym czasie wizyt w tych szkołach w celu zapoznania się z wynikami w nauce oraz warunkami socjalno-bytowymi osób skierowanych na studia oraz rozpatrzenia zagadnień organizacyjnych, materiałowych, socjalnych i innych związanych z tymi osobami i przebiegiem ich studiów.

§ 11. Po pozytywnym ukończeniu studiów właściwa wyższa szkoła wojskowa wydaje obywatelom państw obcych dyplomy ukończenia danego rodzaju studiów.

§ 12. Szczegółowe ustalenia dotyczące odbywania studiów w polskich wyższych szkołach wojskowych przez obywateli określonego państwa oraz rozliczeń finansowych określa się w umowach (konwencjach, porozumieniach), o których mowa w § 1, lub porozumieniach zawieranych dodatkowo przez zainteresowane strony.

§ 13. Osoby skierowane na studia na podstawie umów zawartych przed dniem wejścia w życie rozporządzenia zachowują prawo do przyznanych świadczeń. Państwo wysyłające wnosi opłaty w wysokości określonej w tych umowach do końca okresu studiów przewidzianego dla danej formy kształcenia.

§ 14. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Obrony Narodowej: *J. Onyszkiewicz*

101

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OBRONY NARODOWEJ

z dnia 16 marca 1993 r.

w sprawie określenia organów wojskowych i organów wojskowych wyższego stopnia, właściwych w sprawach określonych w ustawie o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych oraz w ustawie o uposażeniu żołnierzy.

Na podstawie art. 107 ust. 2 ustawy z dnia 30 czerwca 1970 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U.

z 1992 r. Nr 8, poz. 31 i Nr 54, poz. 254) oraz art. 9 ust. 5 ustawy z dnia 17 grudnia 1974 r. o uposażeniu żołnierzy

rzy (Dz. U. z 1992 r. Nr 5, poz. 18) zarządza się, co następuje:

§ 1. Organami wojskowymi w rozumieniu Kodeksu postępowania administracyjnego, właściwymi w sprawach określonych w ustawie z dnia 30 czerwca 1970 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. z 1992 r. Nr 8, poz. 31 i Nr 54, poz. 254) oraz w ustawie z dnia 17 grudnia 1974 r. o uposażeniu żołnierzy (Dz. U. z 1992 r. Nr 5, poz. 18), są dowódcy jednostek wojskowych. Osobnie do ich uprawnień w zakresie danych spraw, wynikających z przepisów wymienionych ustaw i aktów prawnych wydanych na ich podstawie.

§ 2. 1. Organami wojskowymi wyższego stopnia w rozumieniu Kodeksu postępowania administracyjnego, właściwymi do rozpatrywania odwołań wniesionych od decyzji organów wojskowych określonych w § 1, są w sprawach wynikających:

- 1) z ustawy z dnia 30 czerwca 1970 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych — przełożeni dowódców jednostek wojskowych, o których mowa w § 1;

- 2) z ustawy z dnia 17 grudnia 1974 r. o uposażeniu żołnierzy — przełożeni dowódców jednostek wojskowych, o których mowa w § 1, jeżeli posiadają uprawnienia dyscyplinarne co najmniej dowódcy pułku, a w przypadku gdy uprawnień tych nie posiadają — ich przełożeni posiadający takie uprawnienia.

2. W wydanej decyzji organ wojskowy poucza zainteresowanego żołnierza o możliwości i terminie złożenia odwołania od tej decyzji, a także wskazuje organ wojskowy wyższego stopnia, do którego może być ono wniesione.

§ 3. Przepisy szczególne mogą określać organy wojskowe i organy wojskowe wyższego stopnia w rozumieniu Kodeksu postępowania administracyjnego, inne niż wymienione w § 1 i § 2 ust. 1.

§ 4. Przepisy rozporządzenia stosuje się również do spraw, które w dniu wejścia w życie rozporządzenia nie zostały zakończone wydaniem ostatecznej decyzji.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Obrony Narodowej: *J. Onyszkiewicz*

102

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 22 lutego 1993 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie świadczeń socjalnych w zakresie korzystania z wczasów i rekreacji, przysługujących strażakom Państwowej Straży Pożarnej i członkom ich rodzin.

Na podstawie art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej (Dz. U. Nr 88, poz. 400 oraz z 1992 r. Nr 21, poz. 86 i Nr 54, poz. 254) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 16 października 1992 r. w sprawie świadczeń socjalnych w zakresie korzystania z wczasów i rekreacji, przysługujących

strażakom Państwowej Straży Pożarnej i członkom ich rodzin (Dz. U. Nr 81, poz. 421), w § 3 w ust. 1 wyrazy „w wysokości 58%” zastępuje się wyrazami „w wysokości 20%”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych: *A. Milczanowski*

103

UCHWAŁA TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO

z dnia 17 marca 1993 r.

w sprawie wykładni art. 41 w związku z art. 15 pkt 1 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. o izbach lekarskich oraz art. 23a kodeksu karnego.

Trybunał Konstytucyjny w składzie:

przewodniczący: M. Tyczka — Prezes Trybunału Konstytucyjnego,

sędziowie Trybunału Konstytucyjnego: L. Łukaszyk, C. Bakalarski, T. Dybowski, H. Groszyk, M. Łabor-Soroka, W. Łączkowski, R. Orzechowski, F. Rymarz, A. Zoll (sprawozdawca), J. Zakrzewska